

Phẩm 6: LUÂN LUẬN (Minh Thính - 11 bài kệ)

*Con nhớ Phật Duy Vệ
Tại nước Bát-dầu-ma
Xưa vì bốn phương Tăng
Tạo lập các phòng thất
Đầy đủ giường, ngọa cụ
Đều đem để cúng dường.
Con sinh tâm hoan hỷ
Lúc đó phát nguyện rằng:
“Nay gặp Đấng Chánh Giác
Mong mãi làm Sa-môn
Đạt thắng pháp tối thượng
Diệt độ thật thanh lương.”
Chính nhờ công đức xưa
Chín mốt kiếp an ổn
Đều tự nhiên quả thành,
Tại trời hay cõi thế
Nương phước đức hậu báo
Nên nay đời sau cùng
Hưởng sinh nhà trưởng giả
Là con một quý yêu
Được thân phụ thương mến.
Theo lời Phật khuyên dạy
Ông vì con bố thí
Vô số ức báu vật.
Chân mộc lông lụa thường
Tự nhiên dài bốn tấc
Thân vô cùng đẹp xinh
Luôn an ổn vô hại
Quá khứ chín mươi đời
Tất cả đều như vậy.
Dẫu sống trong cõi trần
Lòng con vẫn vô nhiễm
Nay là đời sau chót
Lại được làm thân người
Thành bậc Vô sở trước
Diệt độ rất thanh lương.
Phật thấy rõ dạy con
Là Tinh tấn đệ nhất
Giải thoát hết các lậu
Đã được Bất động tâm.
Tôn giả dòng Câu-lê
Ở giữa hội chúng Tăng
Bên ao A-nậu-đạt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự nói công đức xưa.

M